

Максиму Рильському

Володимир Сосюра

Садом я блукаю тихою ходою,
Рум'яніє вечір од зорі заграв.
Яблука доспілі виснуть наді мною,
Що колись про них я в Рильського читав.

Був я юним, юним, грізною грозою
Ми зняли для штурму міліони рук...
Десть там на Поділлі, в полі перед боєм
Я читав поета під гарматний гук...

Бігли ми в атаку, кров багрила трави,
І дощем залізним падала блакить...
А в душі сіяло тепло і ласкаво:
"Вміє розставатись той, хто вмів любить".

Ці слова звучали і в гарматнім хорі,
І коли їй руку я востаннє тис...
Ці слова поета, мужні і прозорі,
Я крізь довгі роки до сивин проніс.

Я іду, і в'ються спогади незримо...
Де ти, моя юність, дальніх днів блакить?
Яблука червоні Рильського Максима
Виснуть наді мною, кличуть жить і жить!